

Mieke's Voice - Aflevering 21 - Amerika - deel 2 - Letterlijk in een film gestapt

Zaventem, 21 juni 1990. Het vliegtuig was klaar voor vertrek. Daar zat ik dan, tussen twee Amerikanen in, in het grootste vliegtuig ooit. Alles was tot dan toe vliegensvlug verlopen. Het krantenartikel, het telefoontje, de afspraak, het gesprek met de leerkrachten, de examens en de voorbereidingen voor de reis. Ik was er helemaal klaar voor een cultuur te verkennen die ik tot dan toe enkel via de films had ervaren.

Aangekomen op het vliegveld van New York was elk moment een avontuur, alles was nieuw en fascinerend. Elk detail nam ik volledig met all mijn zintuigen op. Een busje voerde ons van het vliegveld van Newark naar het centrum van New York. Een uur rijden voelde als 5 minuten aan! Elk detail slorpte mijn aandacht volledig op! Het voelde letterlijk aan alsof ik in een film was gestapt! Als Europeaan was mijn enige connectie met de Amerikaanse levensstijl de vele Amerikaanse films die ik tot dan toe had bekeken, en de soapseries zoals Dynasty en Dallas. Alles wat ik zag herkende ik van het TV- of het bioscoop scherm, de auto's, de nummerplaten, de gele taxi's, de wegen en stratenborden, de huizen en gebouwen, de verkeerslichten, de mensen, de geluiden en de taal. Niks bleef over van onze Europese cultuur, behalve dan een paar Amerikaanse dingen zoals Pizza Hut en Mac Donalds. Wat een ervaring!

In het centrum van New York kwamen we aan een stoplicht tot stilstand. Ik zag een man met een leiband in zijn hand en wat leek op een plastieken muis die eraan vast zat. Hij stopt, kijkt achter zich, controleert of zijn huisdierenmuis hem nog steeds volgde, praat ermee, lacht en gaat tevreden verder. "Yip", dacht ik bij mezelf: "Ik ben letterlijk een film binnengestapt! Welkom in New York!"

Het busje stopte aan het opgegeven adres. Totaal bewust en enthousiast van elke beweging die ik maakte; liep ik het 4 verdiepingen tellende herenhuis binnen die zoemde van activiteit en mensen. Zoals gevraagd melde ik me eerst aan in het kantoor. Een vriendelijke jonge man zittende achter het oude houten bureau verwelkomde me en gaf me informatie over mijn toegewezen kamp. Ik was ontzettend verrast te horen dat alle uitwisselingsstudenten een driedaags verblijf in New York werden aangeboden om de stad te verkennen voordat ze naar hun kamp gingen. Een diner in China Town, een boottocht rond het Vrijheidsbeeld en nog veel meer stond op het menu. Tof zeg!

Ik werd mijn kamer toegewezen, die deelde ik met drie andere studenten en heel veel kakkerlakken. Dit was mijn eerste ontmoeting met die akelige wezentjes en ze waren overal te vinden in de kamer! Griezellig om te denken dat ze 's nachts op me konden kruipen terwijl ik sliep, maar na meer dan 24 uur reizen was ik veel te moe om er echt om te geven! Ik had slaap nodig!

De volgende ochtend werd ik teruggeroepen naar het kantoor. Dezelfde vriendelijke man vroeg me om in kamer 3 op zoek te gaan naar een meisje genaamd Nancy De Turcq. We zouden naar hetzelfde kamp gaan en ons busje zou binnen een uur vertrekken. Er werd me ook meegedeeld dat mijn 3 daagse verkenning van New York zou gebeuren NA de twee maanden werken in het kamp. Dit bracht eerst wat

teleurstelling teweeg. Ik had de essentie van New York gevoeld en geproeft en hoorde de boeiende verhalen van de andere studenten die de stad reeds hadden verkend. Ik stond te popelen om die nu ook zelf te gaan verkennen! Ik besepte dat ik nu twee maanden moest wachten op die ervaringen, maar besloot de teleurstelling direct lost te laten. Er stonden me nog zoveel andere fantastische ervaringen te wachten. Ik was klaar voor mijn volgende avontuur.

Ik klopte aan de deur van kamer 3 en vroeg in het Engels: "Wie van jullie is Nancy?" Nancy antwoordde in het Engels "Dat ben ik!" Ik legde uit dat we naar hetzelfde kamp gingen en binnen een uur zouden vertrekken. Ze nam haar koffer in de hand en we liepen beiden de smalle houten wenteltrap naar beneden. Verder in het engels vroeg ik Nancy uit welk land ze kwam. "België" antwoordde ze in het engels. Ik had direct door aan haar accent dat ze niet van Wallonie was. "Zeg, dan hoeven we toch geen Engels te spreken he," antwoorde ik enthousiast in het nederlands. We waren beiden verbaasd en bulderden van het lachen! Ik vertelde dat ik in Deinze woonde en na deze drie maanden in Amerika een opleiding zou volgen in Gent. "Hé ik ook, ik zal een graduaat regentaat opleiding volgen in de Hogeschool in Gent," antwoordde Nancy. Mijn mond viel open! "Ik ook", zei ik, "Ik zal naar diezelfde school gaan voor een graduaat in Orthopedagogie!" Een mooie universele grap, dacht ik bij mezelf! Synchroniciteiten op zijn best! Dit was het begin van een levenslange vriendschap!

Na een twee uur lange busrit kwamen we aan op onze bestemming. Camp Huntington in High Falls, een dorpje ten noorden van New York City! We hadden precies vier dagen voordat de kampeerders arriveerden. Genoeg tijd om de lay-out van het kamp te

leren kennen, meer te weten te komen over de regels en activiteiten van het kamp, de andere counselors te leren kennen en ons klaar te maken voor de komst van onze bewoners. Nancy en ik waren co-begeleiders voor bunk G8, onze houten cabine en waren een geweldig team. "G8 (gee-eight) is great!" Werd onze slogan tijdens ons twee maanden durende avontuur.

We konden kiezen uit verschillende soorten kampen; sportkampen, voedingskampen voor kinderen met overgewicht, kampen voor kinderen met sociale gedragsproblemen en nog veel meer. Ik koos ervoor in een kamp te werken voor kinderen en volwassenen met een handicap. Dit was voormij een heel logische keuze. Ik ben geboren in een familie met gehandicapte familie leden en het was voor mij de normaalste zaak van de wereld om met gehandicapte mensen om te gaan. Het was een tweede natuur voor mij. Ik zou trouwens ook na de zomer vakantie Orthopedagogie gaan studeren.

Nancy en ik zorgden voor drie jonge dames. Diana met het syndroom van Down leefde in haar eigen kleine wereldje. Ze was zeer lief en hield van het knuffelen! Kristen met een ernstige vorm van autisme dulde geen enkele vorm van lichamenlijk contact. Muzikaal was ze een savant. Ze sprak niet maar kon wel elk nummer mee zingen dat op de radio speelde. Bryn wiegde constant haar lichaam heen en weer, had een obsessie met eten, had veel woedeaanvallen en kon niet goed met anderen omgaan. Ze was vaak agressief en hyperactief. Allen deden aan zelfmutulatie indien ze zich gefrustreerd voelden.

Het was een dag en nacht job. We zorgden voor alles; we wassen de meisjes, kleedden ze aan, kamden hun haar, poetsten hun tanden, zorgden voor hen bij het bedplassen, voedden ze met de hand en hielpen hen bij het uitvoeren van al hun kampactiviteiten. Ons gevechten deelden een houten cabine samen met nog twee andere activiteitenbegeleiders.

Het kamp bood heel veel activiteiten aan, sommige werden gedaan in een kleine of in een grote groep, en bij sommige activiteiten werd iedereen in het kamp betrokken. We gingen wandelen, brachten verfrissende momenten door aan het zwembad, hadden verschillende dansavonden, kampvuren, talentenjachten, vrij podium en avondactiviteiten. Er werden veel cursussen gegeven, zoals muziek, kunst, naaien, toneel, tuinieren, houtwerk, koken en basketbal. Wat ik heel indrukwekkend vond was dat tijdens een namiddag activiteit ingehuurd die het veld vol spoot met allemaal in voor een schuimgevecht. Een keer per maand werden alle bewoners uitgenodigd voor een activiteiten werden aangeboden

een brandweerwagen werd schuim. We doken er toen Dat had ik nog nooit gezien! familie leden van de familiedag. Verschillende waaronder een grote BBQ.

Op onze vrije dagen genoten we van een namiddag aan de rivier buiten het kamp, bezochten we het dorpje High Falls of besloten een daguitstap te maken. We bezochten Lake Taghkanic, de beroemde stad Woodstock en Lake Mohonk in New Palz. In België waren we gewoon auto-stop te doen als we ergens naar toe wilden en geen vervoer hadden en ik zag dit dan ook als een oplossing om tijdens een daguitstap naar onze bestemming te geraken. In America is er geen openbaar vervoer systeem behalve dan in bepaalde grootsteden. Ook zijn de afstanden zoveel groter. Het tegenovergestelde van in Europa. Met drie besloten we een dag uitstapje te maken met onze duim. De eerste auto die stopte was een pick-up truck. Er zaten al drie mensen achteraan in de open ladingsruimte en we sprongen er dus ook bij. Wat een vrij gevoel dit gaf. Achteraan zittend in de open ruimte van de wagen met vijf andere mensen en een hond, de zon op mijn huid, de wind in mijn haren terwijl we doorheen de bergen en de bossen reden. Tijdens onze tweede auto-stop ervaring werd er ons gewaarschuwd dat in deze tijd in Amerika het totaal niet veilig was om auto-stop te doen. We waren verrast dit te horen maar namen het ter harte en besloten ons lot niet te testen. Ik nam wel de uitnodiging aan van de zoon van de kampdirectrice om een ritje te maken met zijn Harley Davidson in de bergen. Dat was terug een ongelooflijke en unieke ervaring. Onderweg werden we tegengehouden door een politieagent die vroeg of we eventueel getuige waren van een misdaad die zich daar de dag voordien had voorgedaan. Wat wij natuurlijk ontkenden. Hmm, al die fascinerende ervaringen!

Tijdens mijn verblijf in Amerika was ik volledig in het nu-moment aanwezig en voelde ik me zo vrij en vredig. Ik kon helemaal mezelf zijn. Het gaf me een ontzettend verruimend gevoel. Deze reis was een geweldige manier om het leven en een cultuur te verkennen waar ik nog nooit was geweest. De uitgestrekte open en reusachtige natuur is iets wat ik me vanuit het kleine belgenland niet kon inbeelden. Wat voor mij ook ontzettend aantrekkelijk was, was de open en onbevreesde houding van de mensen. Het was een zeer rijke ervaring om Engels te kunnen spreken, gemakkelijk contact te kunnen maken met mensen van rondom de wereld, te kunnen werken en mezelf vrijuit te kunnen uitdrukken. Wat een mooi geschenk en wat een vreugdevol gevoel me dit gaf!

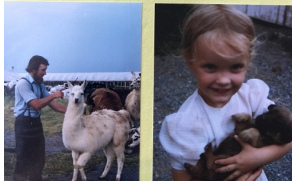
De twee maanden kamp eindigden op 15 augustus 1990. Wat een ongelooflijke ervaring! Ik had ontzettend veel geleerd. Dit was het einde van dit hoofdstuk en het begin van een volgend hoofdstuk waarvan ik totaal geen idee had wat me te wachten stond. Ik wist enkel dat we vier weken op rondreis gingen met een groep tieners uit alle hoeken van Europa. Toen we ons inschreven voor de reis naar America, kregen we zes verschillende routes aangeboden waaruit we konden kiezen. Ik koos ervoor om de Oostkust - Westkust route te nemen, inclusief de Grand Canyon. Nancy had de route van New York naar Florida gekozen. Die reis zou ook Washington, D.C. en twee dagen in Disney World bevatten. Omdat Nancy en ik zo'n mooie band hadden gevormd, besloot ik mijn reis te wijzigen zodat we samen verder konden reizen.

Twee busjes en een auto werden ons voorzien. We kregen een landkaart en een adres voor onze volgende bestemming. Ze hadden drie zelfverzekerde vrijwilligers nodig om de drie voertuigen vol met tieners veilig uit het centrum van New York naar onze eerste bestemming te leiden. "Dat wil ik wel doen", dacht ik, "dat lijkt mij wel spannend". Het intimideerde me niet om in de groot steden van Europa te rijden, ik had me reeds gewaagd doorheen het drukke verkeer van Parijs. New York kan niet zoveel slechter zijn dacht ik. Mijn hand ging de lucht in, ik koos ervoor een vrijwilliger te zijn en sprong achter het stuur van een vrij groot busje dat ik nog nooit eerder had bestuurd. Ik nam mijn tijd om uit te pluizen hoe het busje juist in elkaar zat en hoe het te navigeren. Een koppeling naast het stuur? Hmm, interessant! Met een bus vol enthustiaste tieners dook ik het bruisende verkeer van New York City in. Ik bevond me temidden van de vele gele taxi's en het luid gehonk, duidelijk herkenbaar van in de films. GPS was in die tijd nog geen optie. Ik had iemand naast me die de landkaart vasthield en me hielp navigeren.

We bezochten veel plaatsen en attracties en deden leuke activiteiten. Ik zal die hier in kort vernoemen want elk zou gerust een afzonderlijke aflevering kunnen zijn. Mijn eerste tubing-ervaring op de rivier in Phoenicia in New York was een avontuur. Zittend op een binnenband (tube) werden we gedreven op de vlug stromende rivier. Hier en daar ontweek ik een rotsblok en kwam ik onverwachts in een waterval terecht wat het heel spannend maakte. We bezochten het Vanderbilt Mansion, de Independence Hall in Philadelphia en een kregen een rondleiding doorheen de Munt van Philadelphia wat ons een kijk gaf op het verhaal achter de Amerikaanse geldmunten.

In Lancaster County in Pennsylvania kozen Nancy en ik ervoor om samen vier dagen bij een Amishe familie te verblijven. Dat was echt een heel unieke ervaring. Er werd geen elektriciteit gebruikt in hun huis. De koelkast liep op gas en 's nachts gebruikten ze olielampen. Het transport gebeurde met paard en kar. We hebben veel bijgeleerd over hun Amishe-cultuur en levensstijl. Iets waarvan ik nog nooit eerder had gehoord.

In Washington D.C. bezochten we het Witte Huis en de National Portrait Gallery. We verbleven in het Harrington hotel, bezochten het George Washington Memorial, het National Air and Space Museum in het Smithsonian Instituut. We kregen een rondleiding doorheen het FBI-gebouw en aten lunch in het Hard Rock Café. Daarna bezochten we het huis van Thomas Jefferson in Monticello.

Ons tweede gastgezin in Virginia nodigde ons uit op hun meerboot. We hebben toen ook geleerd hoe te jetskiën! Een super fantastische ervaring. We namen ook deel aan hun wekelijkse square-dance activiteit, nog iets wat ik nog nooit eerder had gedaan! Op mijn verjaardag, op 3 september, werd een BBQ georganiseerd in de Blue Ridge Mountains in West Virginia.

We bezochten het Oconaluftee indiaans dorp in Noord Carolina. Het is een replica van een 18e-eeuwse indiaanse Cherokee-gemeenschap.

In Atlanta in de staat Georgia, bezochten we de ondergrondse uitgangsscène en dansten tot in de vroege uurtjes. We bezochten "De wereld van Coca-Cola", waar ik ziek werd door een twintigtal verschillende frisdranken te proeven.

In Florida bezochten we Cape Canaveral en het Kennedy Space Center op de dag dat een spaceshuttle gepland was om te worden gelanceerd. Tijdens het wachten werden we geïnformeerd dat de lancering was geannuleerd. We bezochten ook NASA, de nationale luchtvaart- en ruimtevaartadministratie.

In Jacksonville, Florida, werden mijn favoriete badpak en jeansrok gestolen. Ik had die buiten de motel kamer op een stoel gehangen om te drogen. Dat was geen goed idee!

Tijdens twee leuke volle dagen in Disney World bezochten we de Universal Studios en het Epcot Center. In Miami bezochten we de Florida International University en aten we ons middagmaal daar waar de televisieserie Miami Vice werd gefilmd.

Tijdens een bezoek aan het eerste eiland van de Florida Keys ging Nancy snorkelen en in St. Augustine bezochten we het "Ripley's Believe It or Not Museum", fascinerend!

Wat een reis, ik was blij dat ik me bij Nancy haar route had aangesloten! En er was meer! Last but not least, nu was het tijd om New York te verkennen. Ik had direct een goed gevoel voor die stad! Danny, de zoon van de camp directrice had zijn eigen

appartement in New York City en hij nodigde me uit om samen met zijn vrienden uit te gaan tijdens mijn laatste avond voordat ik dan de volgende morgen terugvloog naar België. Met de locals uitgaan in New York was zeer tof, maar geen al te best idee! Ik dronk een beetje te veel en bracht het grootste deel van mijn terug vlucht door in het toilet van het vliegtuig! Iets wat best niet te herhalen valt!

Nancy en ik hadden ontzettend veel plezier gedurende deze drie maanden in Amerika en zijn sindsdien goede vriendinnen gebleven. Daarna studeerden we drie jaar samen aan de Hogeschool in Gent en besloten we ook om tijdens de volgende twee zomervakanties in Brussel samen te werken. We organiseerden en begeleiden een 2 maanden lang zomerkamp voor kinderen uit disfunctionele gezinnen. Het kamp gaf de kinderen een liefde volle en gezellige omgeving en een verademing van hun thuissituatie.

Maar de synchroniciteiten tussen Nancy's en mijn levensloop waren nog niet afgelopen! Enkele jaren later kondigde Nancy aan dat ze met haar Engelse vriend Philip zou trouwen en ze naar Engeland zou verhuizen, wat ze ook deed. Ik wist op dat moment nog niet dat ook ik heel binnenkort Paul zou ontmoeten in mijn toekomst en ook wij een jaar later zouden trouwen. Onze trouw bleek zich dan nog eens twee weken voor Nancy's geplande bruiloft af te spelen. Wie had dat nu ooit kunnen denken? Zonder we het zelf beseften was onze reis naar Amerika ons aan het voorbereiden voor onze toekomst in het buitenland. Wat een mooie samenloop van omstandigheden!

De 3 maanden in Amerika waren een ontzettend rijke ervaring voor mij. Ik leefde enkel in het moment. Nauwelijks dacht ik aan mijn leven in België. Heimwee? Geen sprake van! Ik voelde me ontspannen, open en volledig vrij. Ik was totaal aanwezig met alles wat zich aandeed. Veel mensen waarschuwden me voor een mogelijke cultuurschok. Ik wist niet wat dat betekende. Het ontmoeten van de Amerikaanse cultuur was voor mij een openbaring, een uitnodiging om helemaal mezelf te zijn. Het opende me op manieren die ik nooit voor mogelijk had gehouden.

En toen kwam de dag dat ik terug was in België! Ik was totaal niet voorbereid op wat me te wachten stond. Een pijnlijke cultuurschok overviel me toen ik terug thuiskwam. Drie maanden lang ervaarde ik een ontspannen openheid en had ik de ruimte om totaal mezelf zijn, zonder voorwaarden. Iets wat ik eerder nog nooit had ervaren. Mijn energieveld werd geopend door in de natuur te zijn en door de open interacties die ik had met de mensen. Mijn authentieke aard kon zich beter uitdrukken. Mijn hart was open en gelukkig. Mijn lichaam kwam tot leven, zoals een huis met alle ramen open waar de frisse lucht zich vrij naar binnen en naar buiten beweegt. Terug gekomen in België voelde het aan alsof ik mezelf weer moest afsluiten en alle open ramen terug dicht moest doen. Mijn open hart kon niet open blijven. Ik had dat niet verwacht en begreep niet wat er gaande was. Ik voelde in de diepte van mijn ziel dat dit een zeer pijnlijke aangelegenheid was!

Natuurlijk paste ik me vlug terug aan aan mijn oude manier van zijn, ik had ook geen keuze. Het leven gaat door. Een volgend groot hoofdstuk van mijn leven stond klaar om

te beginnen.

Het leven als student aan de Hogeschool in Gent! Ik was er klaar voor!

P.S. Bedankt Nancy om de oude dozen met herinnering van de zolder te halen. Je hebt veel details aangehaald die ik me zelf niet meer herinnerde! Zoals je zelf zei, “ wat leuk terug een duik te nemen in onze ervaringen.” Bedankt voor jouw enthustiaste samenwerking aan deze aflevering.

Mieke's Voice 2019 © Mieke Benton

starshowerusa@startmail.com

(Delen is toegestaan als mijn naam en email adres zijn vermeld.)

(Geef me een seintje indien je aan deze lijst wenst

toegevoegd of verwijderd te worden.)

Mieke's Voice - Deel 1

Week 1 – Deel 1 - Inleiding

Week 2 - Een Ruwe Start

Week 3 - Visie

Week 4 - Geschiedenis Les

Week 5 - Boekhandel Caecilia

Week 6 - Onzichtbare Hand

Week 7 - Mijn familie, een cirkel van 5. Deel 1 - Mijn ouders Anny & Hugo

Week 8 - Mijn familie, een cirkel van 5. Deel 2 - Mijn broer Jeroen

Week 9 - Mijn familie, een cirkel van 6. Deel 3 - Mijn zus Kathleen

Week 10 - Mijn familie, een cirkel van 6. Deel 4 - Iets over mezelf, Mieke

Week 11 - Contact met buitenaardse wezens

Week 12 - De film E.T. - De Extra-Terrestrial

Week 13 - Wat gebeurt er als het lichaam sterft?

Mieke's Voice - Deel 2

Week 14 - Deel 2 – Inleiding

Week 15 - Het uiten van mijn authentieke natuur

Week 16 - Seksualiteit - Deel 1 - Eenheidservaring

Week 17 - Seksualiteit - Deel 2 - Afscheidenheid

Week 18 - Seksualiteit - Deel 3 - Menstruatie

Week 19 - Intieme Relaties

Week 20 - Amerika - Deel 1 - Krantenartikel

Week 21 - Amerika - Deel 2 - Letterlijk in a film gestapt